

WARSZAWSKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

DLA OBSZARU WOJEWÓDZTWA WARSZAWSKIEGO

Nr 4

Rok XII

ZAWIADOMIENIE

Dnia 24 czerwca 1945 r. odbędzie się w Pruszkowie, w sali Z.Z.K.

Z J A Z D

Starostów Powiatowych Województwa Warszawskiego.

Obradom przewodniczyć będzie

ob: Wojewoda Warszawski.

DZIAŁ URZĘDOWY

Poz. 16.

Urząd Wojewódzki Warszawski
L. Dz. K. P. 634/45

Pruszków, dnia 30 maja 1945 r

W sprawie przesiedleń.

Do
Ob. Starostów Powiatowych
w Województwie Warszawskim

Wobec objęcia przez władze państwowe terenów, które nie wchodziły w skład Państwa Polskiego przed I.X.1939 r., powstało zagadnienie zaludnienia tych terenów ludnością polską. W łączności z tym pozostaje akcja przesiedlenia ludności polskiej na wspomniane tereny.

Szybkie i planowe zaludnienie omawianych terenów wymaga szybkiego i sprawnego sprowadzenia przesiedleńców z województw przeludnionych oraz repatriantów ze Wschodu.

Przeprowadzenie akcji przesiedleńczej powierzone zostało Państwowemu Urzędowi Repatriacyjnemu. Do niego należy organizacja transportu przesiedleńców, kierowanie grup w określone miejsca na terenach nowoodzyskanych. Państwowy Urząd Repatriacyjny posługuje się w tym celu aparatem, stworzonym

do akcji repatriacyjnej, i posiada możność wyzyskania tego aparatu do akcji przesiedleńczej.

Akcja przesiedleńcza o tak niezmiernym znaczeniu dla Państwa prowadzona być musi planowo. Wymaga ona jak najściślejszego współdziałania wszystkich władz administracyjnych, oraz czynnika społecznego, reprezentowanego przez samorząd, organizacje polityczne, zawodowe i społeczne.

W związku z tym zarządzam:

Należy natychmiast przystąpić do zorganizowania powiatowych (miejskich) Komitetów Przesiedleńczych. Na czele Komitetów winni stać w powiatach Obywatele Starostowie, w miastach ich Prezydenci. Do Komitetów winni wejść przedstawiciele partii politycznych, organizacji zawodowych i społecznych (Związek Samopomocy Chłopskiej), przedstawiciel Państwowego Urzędu Repatriacyjnego oraz delegaci władz i urzędów, działających na terenie powiatu.

Zadaniem tych Komitetów będzie planowanie i koordynowanie akcji oraz okazywanie jak najdalej idącej pomocy Państwowemu Urzędowi Repatriacyjnemu i jego organom w terenie w przeprowadzeniu akcji przesiedlenia, a nadto dobrze obmyślana akcja propagandowa, przeprowadzona z urzędami i oddziałami informacji i propagandy (Dz. U. R. P. Nr 745).

W akcji werbunkowej należy zapobiec przesiedlaniu się elementów kryminalnych i antypaństwowych.

W akcji tej należy wyzyskać przysługujące obywatelowi Staroście uprawnienie reprezentanta Rządu (art. 65 p. 1. i 66 p. 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej, Dz. U. R. P. Nr. 80 poz. 555 ex 1936 r.) dla uzgodnienia działalności z innymi władzami niezespolonymi.

Niezależnie od tego proszę wydać odpowiednie zarządzenia, któreby zapewniły:

I. Dostarczenie środków transportowych na przewóz repatriantów i przesiedleńców do punktów załadowania i rozładowania, oraz na miejsce ich przeznaczenia. W wypadku przybycia większej ilości repatriantów względnie przesiedleńców winny być zmobilizowane wszystkie środki transportowe tak, aby repatrianci i przesiedleńcy mogli być przewiezieni do punktów etapowych Państwowego Urzędu Repatriacyjnego.

II. Dostarczenie pomieszczeń dla czasowego pobytu przesiedleńców i repatriantów. Pomieszczenia te pod względem wielkości i warunków sanitarnych winny być tego rodzaju, żeby nie powodowały wśród repatriantów i przesiedleńców chorób, ani szczególnego przemęczenia.

Należy mieć na uwadze, że po przybyciu na miejsce przeznaczenia muszą oni podjąć pracę na przydzielonych im warsztatach.

III. Dostarczenie produktów żywnościowych dla wyżywienia repatriantów i przesiedleńców oraz paszy dla inwentarza w ilościach, wystarczających na czas pobytu w danej miejscowości.

Jeżeli na terenie powiatu niema placówek Państwowego Urzędu Repatriacyjnego, a zachodzi potrzeba ku temu, należy zorganizować czasowo referaty specjalne, które obejmą zastępczo sprawy, należące do właściwości tego urzędu.

Przy niniejszym załączam również odpowiednią ilość egzemplarzy pisma Urzędu Repatriacyjnego z dnia 10 kwietnia 1945 r. Nr. Dz. 4155/45 w sprawie rozładowania transportów repatriowanej ludności polskiej z poleceniem zastosowania się do wymagań w nim zawartych w jak najszerszym zakresie.

O przebiegu akcji przesiedleńczej winni obywatele Starostowie przysyłać Urzędowi Wojewódzkiemu raz w miesiącu szczegółowe sprawozdanie z załączeniem danych statystycznych.

Instrukcję dla utworzonego w myśl niniejszego okólnika Powiatowego Komitetu Przesiedleńczego co do sposobu i planu jego pracy sporządzi i rozesłać Biuro Wojewódzkiego Komitetu Przesiedleńczego przy Urzędzie Wojewódzkim Warszawskim. Instrukcję dla Powiatowego Komitetu Przesiedleńczego otrzyma ob. Starosta. W ciągu 7 dni od dnia otrzymania instrukcji winien Powiatowy Komitet być ukonstytuowany i przystąpić do pracy.

Biurem Pow. Komitetu do spraw przesiedleńczych jest Biuro Pow. Inspektora P. U. R.

Stałymi członkami są inspektor i referent Starostwa. Każdy z trzech członków Komitetu (inspektor, referent i organizacje społeczne) otrzymują odnośne instrukcje.

Za Wojewodę
(—) Inż. ST. ZRAŁEK
Wicewojewoda

Poz. 17.

Urząd Wojewódzki Warszawski
Wydział Administracyjny
L. Dz. AD. 1338/45 r.

Pruszków, dnia 18 czerwca 1945 r.

O majątkach opuszczonych i porzuconych.

Do
Ob. Starostów Powiatowych

Doszło do wiadomości Ob. Prezesa Rady Ministrów, że urzędy państwowe i jednostki administracyjne nie zawsze stosują się do postanowień ustawy z dnia 6 maja 1945 r. o majątkach opuszczonych i porzuconych (Dz. U. R. P. Nr. 17 poz. 97).

Wskutek tego Ob. Prezes Rady Ministrów wydał w dniu 26 maja 1945 r. zarządzenie, zmierzające do ścisłego przestrzegania przepisów ustawy.

Na zasadzie powyższego Urząd Wojewódzki przypomina, że zgodnie z art. 10 Ustawy każda władza państwowa, samorządowa lub osoba prywatna, powziąwszy wiadomość o majątku, który jest opuszczony lub porzucony, winna o tym niezwłocznie zawiadomić oddział wojewódzki Tymczasowego Zarządu Państwowego. Gdy zaś przed objęciem przez Tymczasowy Zarząd Państwowy zajdzie potrzeba wykonania natychmiastowych zarządzeń w celu ochrony majątków, o których mowa, najbliższa władza państwowa lub samorządowa winna przedsięwziąć niezbędne środki, zawiadamiając o tym niezwłocznie właściwy wojewódzki oddział Tymczasowego Zarządu Państwowego (art. 12 Ust.)

W przypadku, gdy jakakolwiek władza lub instytucja państwowa objęła zarząd nad majątkiem opuszczonym przed wejściem w życie ustawy, to władza ta również winna zgłosić majątek do Tymczasowego Zarządu Państwowego, i ewentualnie, o ile chodzi o przedsiębiorstwa przemysłowe lub handlowe, to na wniosek zainteresowanego Ministra, zgłoszony do Głównego Urzędu Tymczasowego Zarządu Państwowego, Główny Urząd przekaze odnośnemu Ministrowi zarząd przedsiębiorstw, objętych wnioskiem.

Niezależnie od zgłoszenia przez władze majątków, o których powyżej mowa, do Tymczasowego Zarządu Państwowego, ustanowieni przez tę władzę zarządcy winni sporządzić rezydent i bilans otwarcia, złożyć władzom Tymczasowego Zarządu Państwowego sprawozdanie i przekazać wpływy, co dotychczas nie zostało dokonane.

Wreszcie w przypadkach zastosowania wyłączeń, zgodnie z art. 25 Ust., tj. gdy chodzi

o majątki mające szczególne znaczenie dla interesów Państwa i w których posiadanie nikt nie może być wprowadzony, należy stosować się ściśle do terminów, podanych przez Oddziały Wojewódzkie Tymczasowego Zarządu Państwowego i żądane przez Oddziały Tymczasowego Zarządu Państwowego wnioski wraz z uzasadnieniem nadsyłać Oddziałom w czasie przez nie wyznaczonym zgódnie z terminarzem rozpraw sądowych, by nie utrudniać i nie przedłużać postępowania sądowego.

W ujawnianiu tych majątków winne współdziałać nie tylko władze administracji publicznej, ale również organy bezpieczeństwa publicznego i milicji, o czym te ostatnie organy będą osobno powiadomione.

Mając powyższe na uwadze, Urząd Wojewódzki Warszawski zleca Ob. Staroście ściśle przestrzeganie powyżej przytoczonych nakazów Ustawy o majątkach opuszczonych i porzuconych i wydanie stosownych poleceń i zarządzeń podwładnym organom.

Za Wojewodę

w/z (—) mgr. BOLESŁAW ZAWADZKI
Naczelnik Wydziału Administracyjnego

Poz. 18.

Urząd Wojewódzki Warszawski
L. Dz. AD. 1038/45

Pruszków, dnia 18 maja 1945 r.

**Postępowanie
karno-administracyjne.**

Do

Ob. Starostów Powiatowych
w Województwie Warszawskim
i Ob. Prezydentów
m. Żyrardowa i Płocka.

Wobec zapytań w przedmiocie nowelizacji art. 50 Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 23.III.1928 r. (Dz. U. Nr. 38/28 poz. 365) o podwyższenie wysokości grzywien, nakładanych w drodze doraźnych nakazów karnych, jak również nakazów karnych z art. 45 Rozp. i wysokości przewidzianej w tym art. kary grzywny, Urząd Wojewódzki komunikuje, że Urząd wystąpił z wnioskiem o podwyższenie wysokości grzywien, choć nie w tak dużym rozmiarze, jak to ob. Starostowie proponują, ze względów natury zasadniczo-prawnej, jak niemniej i z racji polityki pieniężno-walutowej Skarbu, zdecydowanie dążącej do utrzymania wartości pieniądza na stałym poziomie (stabilizacja waluty), z czym nie godziłoby się zbyt zwiększenie przedwojennej normy pieniężnej.

Co do przejawiających się niekiedy wątpliwości, czy Milicja Obywatelska ma uprawnienia do stosowania nakazów karnych z upoważnienia władzy powiatowej administracji ogólnej, to Urząd Wojewódzki wyjaśnia co następuje:

Wbrew mniemaniu, że brak jest podstaw prawnych do udzielania Milicji Obywatelskiej

upoważnienia do stosowania doraźnych nakazów karnych, taka podstawa prawna istnieje i to już w samym Dekrecie o Milicji Obywatelskiej z dn. 7.X.1944 r. (Dz. U. Nr 7 (44), który w art. 2-gim wylicza zakres działania Milicji, a mianowicie:

- a) ochrona bezpieczeństwa, spokoju i porządku publicznego
- b) dochodzenie i ściganie przestępstw,
- c) wykonywanie zleceń władz administracyjnych, sądów i prokuratury w zakresie prawem przewidzianych.

Błędny pogląd na zakres obowiązków Milicji powstał na tle mylnej interpretacji art. 4 Dekretu, który stanowi, że Milicja Obywatelska podlega kierownikowi Resortu Bezpieczeństwa Publicznego. Milicja istotnie podlega osobnemu Resortowi (obecnie Ministerstwu) Bezpieczeństwa Publicznego, podległość ta jednak rozumie się w charakterze służbowo-osobistym, czyli zwierzchnim organem Milicji jest Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego, w charakterze zaś rzeczowym t. j. w zakresie działania i wykonywania ciężących na niej obowiązków, Milicja podlega innemu resortom, a przede wszystkim Ministerstwu Administracji Publicznej i Ministerstwu Sprawiedliwości, jak to wyraźnie wskazuje wspomniany wyżej art. 2 Dekretu, oczywiście w zakresie prawem przewidzianym.

Dekret o Milicji Obywatelskiej jest właściwie tylko organizacyjnym statutem (prawem) Milicji, ustanawiającym ją jako organ wykonawczy porządku publicznego, zamiast rozwiązanej Dekretom P. K. W. N. z dn. 15 sierpnia 1935 r. (Dz. U. Nr. 2) 1944 r. ówczesnej policji państwowej. Dekret ten nie uchyla i w następstwie dotychczas nie zostało uchylone Rozp. Prez. Rzplitej z dn. 6 marca 1928 r. o policji państwowej (Dz. U. Nr 5) 1931, przepisy więc tego Rozp. obowiązują i Milicję z wyjątkiem tych postanowień, które byłyby sprzeczne z przepisami Dekretu o Milicji, a więc właściwie tylko co do organu zwierzchniego Milicji, którym jest obecnie Ministerstwo Bezpieczeństwa Publicznego tak, jak wówczas było Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.

Istotny sens i cel przepisu art. 4 Dekretu staje się jeszcze bardziej przejrzysty, gdy go zestawimy z art. 6 Dekretu, który mówi o sposobie mianowania, przenoszenia i t. d., słowem o organizacji wewnętrznej Milicji i jej stosunkach służbowo-osobowych, a nie rzeczowych.

Rzeczowy zakres działania i wykonywania obowiązków Milicji zawarty jest w jednym tylko, wyżej omówionym art. 2-gim Dekretu, stanowiącym sumaryczne i lapidarne ujęcie zakresu działania, jakby przypominającym treść obowiązków Milicji. Przepis tego artykułu jest tak wyraźny, że nie może nastęrczać żadnych wątpliwości.

Z całości kształtu więc przepisów Dekretu o Milicji wynika — jak już wyżej wyjaśniono — głównie jego charakter organizacyjny.

A że jeden artykuł Dekretu o obowiązkach rzeczowych nie może wyczerpać — co jest zrozumiałe — całego obszernego przedmiotu

praw i obowiązków Milicji, jako organu porządku publicznego, należy przeto w razie potrzeby, czy nasuwających się wątpliwości, zwracać się do obszernie ujętego i obecnie obowiązującego Rozp. o policji państwowej z dn. 6 marca 1928 r.

Powołane Rozp. o policji państwowej zawiera analogiczne postanowienia co i art. 2 Dekretu o Milicji i w art. 3—15 Rozp. szczegółowo wyliczone są obowiązki policji i jej podległość władzom administracyjnym i sądowym.

Przykładowo np. art. 10 Rozporządzenia stanowi, co następuje:

„Władze administracji ogólnej oraz sądowe i prokuratorskie ponoszą wyłączną odpowiedzialność za treść poleceń wydawanych policji państwowej. Organa policji państwowej są obowiązane wykonać otrzymane polecenia, nie wchodząc w ich ocenę, mogą jednak żądać wydania lub potwierdzenia polecenia na piśmie. Żądanie to nie wstrzymuje obowiązku wykonania polecenia”.

„Art. 11. Władze wymienione w art. 10 kierują swoje polecenia z reguły do właściwych najniższych jednostek organizacyjnych Policji Państwowej; do wyższych jednostek organizacyjnych — wówczas, gdy tego wymaga interes służby, zaś do

poszczególnych oficerów lub szeregowych Policji Państwowej tylko wówczas, gdy zwłoka zagraża niebezpieczeństwem”.

Z powyższych przepisów wynika wyraźnie, że Milicja obowiązana jest wykonywać polecenia władz administracji ogólnej i że zlecenia do Milicji wszystkie władze, o których mówi wyżej przytoczony art. 10 — kierują bezpośrednio do tych jednostek Milicji (komisariat, posterunek), które mają polecenie wykonać, a nie przez instancje, jak to się odbywa we władzach administracji ogólnej lub sądowych.

Przechodząc zaś do kwestii nakładania w drodze nakazów karnych grzywien, to jak przewiduje artykułu 45 i 50 Rozporządzenia o postępowaniu karno-administracyjnym z dn. 22.III.1928 r. funkcjonariusze Milicji bądź z rozporządzenia wojewody (art. 45), bądź nawet wprost za zgodą wojewody (art. 50) mogą otrzymać uprawnienie do stosowania nakazów karnych.

Za Wojewodę:

w/z (—) mgr BOLESŁAW ZAWADZKI
Naczelnik Wydziału Administracyjnego

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG NIEOGRANICZONY

Urząd Wojewódzki Warszawski ogłasza przetarg ofertowy nieograniczony na wykonanie robót związanych z odbudową mostu drogowego przez rzekę Wisłę w Modlinie i obejmujących:

1. Rozebranie 177 m. sześć. uszkodzonego muru podpór mostowych.
2. wykonanie 1162 m. sześć. muru w podporach, na gotowych fundamentach, z kamienia łamanego na zaprawie cementowej.
3. wykonanie 800 m. kw. licówki granitowej.
4. wykonanie żelbetowych części podpór ogółem 91 m. sześć.
5. częściowe remontowanie i podniesienie pięciu przęseł mostowych o ciężarze ogólnym 2250 ton.
6. całkowite remontowanie dwóch przęseł stalowych sumarycznej wagi 900 ton.

Oferty należy składać w Urzędzie Wojewódzkim — wydział Kom. Bud. w Pruszkowie, ul. Kraszewskiego Nr 21, pokój Nr 4 (piętro I) Ref. budowy mostów, do dnia 2 lipca 1945 r. godz. 10-tej.

Termin rozpoczęcia przetargu dnia 2 lipca 1945 r. o godz. 11-tej w pokoju Nr 4.

Bliższe informacje, ślepe kosztorysy oraz warunki robót można otrzymać w godzinach urzędowych w Urzędzie Wojewódzkim, wydz. Kom. Bud. oraz w Kierownictwie Odbudowy Mostów w Nowym Dworze, ulica Kościuszki Nr. 3.

Urząd Wojewódzki zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn oraz ponoszenia jakichkolwiek odszkodowań.

Za Wojewodę

Naczelnik Wydziału Kom. Bud.
(—) Inż. M. WALENTOWSKI

Tłoczono z polecenia Wojewody Warszawskiego

Zgłoszenia na prenumeratę i ogłoszenia przyjmuje się w Administracji „Warszawskiego Dziennika Wojewódzkiego” w Urzędzie Wojewódzkim w Pruszkowie, ul. Kraszewskiego 21 codziennie — oprócz niedziel i świąt — w godzinach od 11-ej do 13-ej.

Cena prenumeraty: Zł 50,— kwartalnie; cena jednego egzemplarza Zł 10,—; Cena ogłoszeń: cała strona Zł 200,—; wiersz szpaltowy Zł 3,— drobne ogłoszenia Zł 1,— za wyraz.